

DECIZIA nr.243/22.06.2020

privind soluționarea contestației formulată de **societatea X SRL**
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr./21.04.2020

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii prin adresa nr...../21.04.2020 înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București sub nr...../21.04.2020 asupra contestației formulată de **societatea X SRL**, cu sediul în București, Șos. nr....., sector 4, prin împuternicit Cabinet de avocat, potrivit împuternicirii avocațiale seria B nr...../2020, cu sediul procesual ales în București, str. nr....., bl....., sc....., etaj, ap....., sector 3.

Obiectul contestației înregistrată la Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii sub nr...../16.03.2020 îl constituie Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../07.02.2020, comunicată prin poștă în data de 28.02.2020, prin care s-au stabilit accesorii în sumă totală de lei, astfel:

- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii (cod 2);
- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate (cod 41);
- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați (cod 412);
- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați (cod 432);
- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției asiguratorie pentru muncă (cod 480).

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268 alin.(1), art.269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de societatea X SRL.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au constatat următoarele:

I. Prin contestația formulată societatea X SRL solicită anularea în totalitate a Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../07.02.2020, invocând ca pentru trei termene de scadență a obligațiilor de plată, respectiv 25.06.2018, 25.07.2018 și 25.08.2018 a depus cereri de compensare a acestor obligații de plată cu o parte din TVA de rambursat.

Totodată, societatea contestatară susține că, ulterior termenelor de scadență pentru care a solicitat compensarea, a achitat obligațiile de plată înaintea împlinirii termenului de plată, iar organul fiscal, contrar prevederilor art.166 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, a stins plățile efectuate cu obligațiile fiscale pentru care a fost solicitată compensarea și nu cu obligațiile fiscale pentru care au fost efectuate plățile.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../07.02.2020, în baza art.98 lit.c) și art.173 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii au stabilit în sarcina societății obligații fiscale accesorii în sumă de lei, astfel:

- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii (cod 2);
- suma de ... lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate (cod 41);
- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați (cod 412);
- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați (cod 432);
- suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției asiguratorie pentru muncă (cod 480).

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestate, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă decizia de calcul accesorii prin care au fost stabilite accesorii aferente obligațiilor fiscale declarate de societate a fost emisă corect de organul fiscal, în condițiile în care accesoriile se calculează până la data stingerii acestor obligații, iar societatea a renunțat la cererile de compensare invocate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../07.02.2020 organele fiscale din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii au stabilit în sarcina societății contestatoare accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și contribuțiilor sociale, în sumă totală de lei, din care dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, calculate pentru debite cu scadența cuprinsă între data de 26.02.2018 și 27.01.2020.

Debitele asupra cărora au fost stabilite accesoriile au fost individualizate prin declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat „D100” (cod 41) și prin declarațiile privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, a impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate „D112” (cod 2, 412, 432 și 480) depuse de societate pentru perioada februarie 2018 – decembrie 2019.

Accesoriile au fost calculate în temeiul art.98 lit.c) și ale art.173 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, potrivit art.21, art.22, art.93, art.95, art.154, art.165, art.173, art.174 și art.176 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 21 - Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) *Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le generează sau în momentul la care contribuabilul/plătitorul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea.*

(2) *Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată sau dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita restituirea.”*

“Art. 22 - Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin plată, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție, dare în plată și prin alte modalități prevăzute expres de lege.”

“Art. 93 Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

- a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. 4) și art. 102 alin. (2);**
- b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri”.**

“Art. 95 Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii. (...).

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și instiintări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată”.

”Art. 154 - Scadența creanțelor fiscale

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

“Art. 165 Ordinea stingerii obligațiilor fiscale

(1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;

b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma plătită de titulari ai dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor sau mijloacelor de transport, se sting cu prioritate amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală. Aceste prevederi nu se aplică în cazul plății taxelor astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 36.

(3) În scopul stingerii obligațiilor fiscale, vechimea acestora se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor, în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a calcula cuantumul obligației fiscale;

d) în funcție de data primirii, în condițiile legii, a titlurilor executorii transmise de alte instituții”.

“Art. 173 - Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 174 - Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv. (...).

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor de impunere sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia, inclusiv”.

“Art. 176 - Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

În consecință, conform dispozițiilor legale sus invocate obligațiile fiscale se stabilesc prin titluri de creanță, respectiv declarații fiscale/decizii de impunere, iar pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și **până la data stingerii sumei datorate inclusiv** și respectiv, penalități de întârziere.

Totodată, în speță sunt incidente și prevederile art.163 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“Art. 163 Dispoziții privind efectuarea plății

(1) Plățile către organul fiscal se efectuează prin intermediul băncilor, trezoreriilor și al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată.

(2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și organul fiscal local, debitorii efectuează plata acestora într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile fiscale datorate. Tipurile de obligații fiscale supuse acestor prevederi se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și prin ordin al ministrului dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local.

(3) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.

(4) În cazul în care suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate unui buget sau fond, distribuirea în cadrul fiecărui buget sau fond se face în următoarea ordine:

a) pentru toate impozitele și contribuțiile sociale cu reținere la sursă;

b) pentru toate celelalte obligații fiscale principale;

c) pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) și b).

(5) În cazul în care suma achitată nu acoperă toate obligațiile fiscale aferente uneia dintre categoriile prevăzute la alin. (4), distribuirea se face, în cadrul categoriei respective, proporțional cu obligațiile fiscale datorate”.

În ceea ce privește stingerea obligațiilor fiscale, potrivit Ordinului președintelui ANAF nr.1613/2018 privind Metodologia de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale:

“4. Sumele plătite de către contribuabili în contul unic se distribuie de către organul fiscal central competent, denumit în continuare organ fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu sumele datorate, cu excepțiile prevăzute la pct. 15 - 25.

5. Sumele distribuite potrivit pct. 4 se distribuie apoi în cadrul fiecărui buget sau fond de către organul fiscal competent, în ordinea prevăzută la art. 163 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, (...).

6. În cazul în care suma achitată nu acoperă toate obligațiile fiscale datorate uneia dintre categoriile prevăzute la pct. 5, distribuirea se face, în cadrul categoriei respective, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.

9.1. Distribuirea sumelor potrivit prevederilor pct. 8.2 se efectuează în ordinea

vechimmii plăților la data înregistrării de obligații fiscale față de bugetele respective, potrivit regulilor de distribuire a sumelor plătite în contul unic, în conformitate cu prevederile pct. 5 și 6”.

Potrivit prevederilor legale de mai sus, se reține că distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent proporțional cu obligațiile fiscale datorate, în ordinea prevăzută de lege.

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../07.02.2020 organele fiscale au stabilit în sarcina societății X SRL accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și contribuțiilor sociale în sumă totală de lei, din care dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, obligațiile asupra cărora au fost stabilite accesoriile fiind individualizate de societate prin declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat „D100” (cod 41) și prin declarațiile privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, a impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate „D112” (cod 2, 412, 432 și 480) depuse pentru perioada februarie 2018 – decembrie 2019.

Raportat la dispozițiile art.21 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare *„dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează”* și art.154 alin.(1) din același act normativ *„creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează (...)”* rezultă că obligațiile de plată, respectiv cuantumul creanțelor fiscale au fost individualizate de societate în declarațiile fiscale depuse la organele fiscale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și din precizările organului fiscal rezultă următoarele:

- societatea contestatoare a depus la Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii deconturi cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare aferente lunilor: martie 2018 pentru suma de lei, mai 2018 pentru suma de lei, iunie 2018 pentru suma de lei, septembrie 2018 pentru suma de lei și noiembrie 2018 pentru suma de lei;
- societatea contestatoare a depus la Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii cereri de compensare a obligațiilor datorate din creanța de recuperat (deconturi de TVA aferente lunilor martie, mai și iunie 2018);
- prin adresa înregistrată la Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii sub nr...../20.12.2018 societatea renunță la opțiunea de rambursare exprimată prin deconturile de TVA cu sume negative aferente lunilor martie, mai și iunie 2018;
- deconturile de TVA cu sume negative și opțiune de rambursare aferente lunilor septembrie și noiembrie 2018 au fost încadrate în categoria de risc fiscal mare și au fost transmise spre soluționare cu control anticipat către Activitatea de Inspecție fiscală.

Conform prevederilor art.167 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art.167 - Compensarea

(...)

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) în sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

a) la data scadenței, potrivit art. 154 sau 155, după caz;

b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal central, potrivit legii;(...)”.

Astfel potrivit Codului de procedură fiscală, stingerea creanțelor fiscale se poate face prin plată, compensare și restituire.

Prevederile cu privire la compensare de la art.167 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, stabilesc condițiile în care operează compensarea de drept în materie fiscală. Odată îndeplinite condițiile, compensarea operează în puterea legii, la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

Conform prevederilor alin.(2) al aceluiași articol din Codul de procedură fiscală, creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligațiile datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate ale acesteia.

Astfel, în vederea evitării procesului de plată, și respectiv, de recuperare a unor sume de la buget, se poate recurge la compensare, în condițiile legii, cu precizarea expresă că, potrivit art.178 din Codul de procedură fiscală: „*În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 167 alin. (4)*”, respectiv la data la care **creanțele** există deodată, fiind deopotrivă **certe, lichide și exigibile**.

Astfel una din condițiile necesare compensării este legată de exigibilitate, respectiv de ajungerea la scadență a datoriei.

În prezenta cauză societatea contestatoare a renunțat la cererile de rambursare la data de 20.12.2018, motiv pentru care nu este îndeplinită condiția privitoare la art.167 alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală și ca atare nu mai poate fi invocată în susținerea motivării vizând nelegalitatea calculului accesoriilor.

Referitor la afirmația societății contestatoare potrivit căreia ulterior termenelor de scadență pentru care a solicitat compensarea aceasta a efectuat plata obligațiilor înaintea împlinirii termenului de plată, iar organul fiscal a stins alte obligații fiscale decât cele pentru care au fost efectuate plățile, se rețin următoarele:

- pentru obligațiile de plată scadente la data de 25.06.2018, 25.07.2018 și 25.08.2017 societatea contestatoare a depus cereri de compensare a obligațiilor datorate din creanța de recuperat (deconturi de TVA aferente lunilor martie, mai și iunie 2018);
- în data de 27.08.2018 a efectuat plata obligațiilor fiscale datorate (impozit pe veniturile din salarii, CAS, CASS, CAM și fond handicap) aferente lunii iulie 2018;
- în data de 20.12.2018 societatea renunță la opțiunea de rambursare exprimată prin deconturile de TVA cu sume negative aferente lunilor martie, mai și iunie 2018;
- în conformitate cu ordinea de stingere în funcție de vechimea obligațiilor fiscale, așa cum rezultă și din fișa sintetică totală editată la data de 09.04.2020, plățile efectuate de societate în contul unic (cod 9908)

- **O.P. nr...../27.08.2018** în sumă de **lei**

- **O.P. nr...../27.08.2018** în sumă de **lei**

- **O.P. nr...../27.08.2018** în sumă de lei

TOTAL **lei**

au stins următoarele obligații fiscale:

- lei – impozit pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie 2018 (rest);
- lei – impozit pe veniturile din salarii aferent lunii mai 2018 (parțial);
- lei – CAS asigurați aferent lunii mai 2018 (parțial);
- lei – CASS asigurați aferent lunii mai 2018 (parțial);
- **O.P. nr...../27.08.2018** în sumă de **lei** – CAM aferent lunii mai 2018 (parțial).

Față de prevederile legale invocate și de documentele existente la dosarul cauzei nu se pot reține susținerile societății contestatoare referitoare la compensarea din TVA de rambursat aferentă lunilor martie, mai și iunie 2018 a obligațiilor fiscale cu termene scadente la data de 25.06.2018, 25.07.2018 și 25.08.2018 întrucât pe de o parte, societatea contestatoare a renunțat la opțiunea de rambursare a taxei pe valoarea adăugată exprimată prin deconturile de TVA aferente lunilor martie, mai și iunie 2018, iar pe de altă parte creanțele sunt exigibile la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal.

Din fișa de evidență pe platitor anexată la dosarul cauzei rezultă că accesoriile au fost stabilite asupra obligațiilor de plată declarate de societate prin declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat „D100” și prin declarațiile privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, a impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate „D112”, înregistrate la organul fiscal, scadente și neachitate, iar stingerea acestora a fost efectuată în conformitate cu prevederile art.165 din Codul de procedură fiscală.

Societatea contestatoare susține că organul fiscal nu a ținut seama de prevederile art.166 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare în sensul că pentru titlurile executorii nr...../02.04.2019, nr...../06.05.2019 și nr...../03.06.2019 s-a dispus suspendarea executării silite prin Încheierea de ședința din data de 09.10.2019.

Din Anexa la Decizia nr...../07.02.2020 se observă că accesoriile (dobânzi și penalități de întârziere) au fost calculate asupra obligațiilor de plată, individualizate prin declarațiile „D112” aferente lunilor februarie, martie și aprilie 2019, neachitate pentru perioade anterioare datei de 09.10.2019, data la care s-a dispus suspendarea executării silite.

În consecință, se reține că în mod legal organele fiscale au stabilit în sarcina societății contestatoare dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei aferente impozitului pe veniturile din salarii și contribuțiilor sociale, sumă pentru care contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul prevederilor art.21, art.22, art.93, art.95, art.154, art.163, art.165, art.167, art.173, art.174 și art.176 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct.4, pct.5, pct.6 și pct.9.1 din O.A.N.A.F. nr.1613/2018 privind Metodologia de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale

DECIDE

Respinge, ca neîntemeiată, contestația societății X SRL formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../07.02.2020 emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii pentru obligații fiscale accesorii în sumă totală de lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.